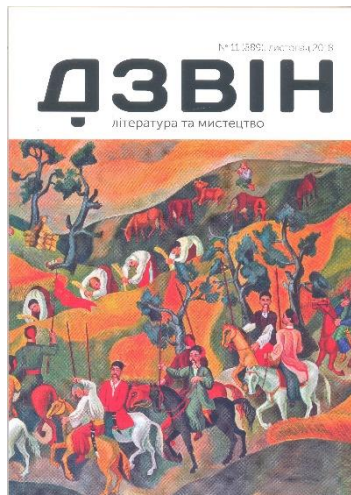


## Сторінками історії



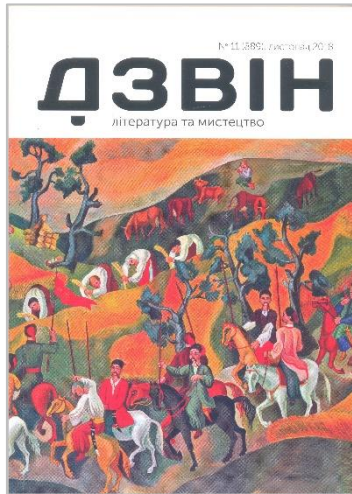
Фрагменти з книги «Безкровна війна» **Олеся Воли** (письменник **Олександр Міщенко**) опубліковані на сторінках журналу «Дзвін» в №11 за 2018 р. Це записані автором розповіді-спогади людей з рідної йому Полтавщини, які пережили голодні, голодоморські 1932–1933рр. У кожному селі, хуторі тоді померли від голоду третина або четверта частина жителів. А були навіть села, в яких люди вимирали до останньої живої душі. Від голоду і хвороб померло на Київщині, Дніпропетровщині, Кіровоградщині, Черкащині, Вінниччині, Чернігівщині і Житомирщині приблизно 6–8 мільйонів людей. Це була справді нерівна, безкровна війна проти цілого народу – українського селянства – працюючого, мирного і цілком безвинного. Автор розповів правду страшну, але необхідну для прийдешнього.



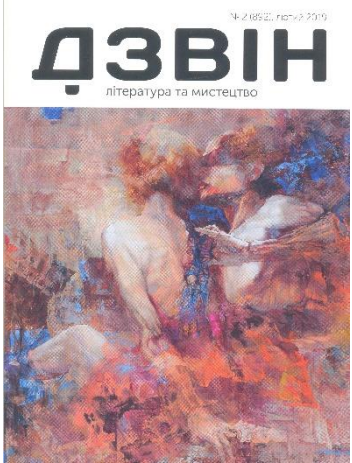
Ще одна книжка **Олеся Воли**, яка розповідає історію Полтавщини, – роман «Калиновий рай». Розділи з роману опублікував журнал «Березіль» в №1 за 2019 р. Автор розповідає про жахіття війни 1941–1945рр., яка пройшла і Полтавським краєм. Земля, здається, стогнала від горя і смертей. І залишитися живим було нелегко як для військових, так і для мирних сільських жителів; як для дорослих, так і для дітей.



Фрагменти нового історичного роману письменника **Левка Різника** «Січковий батько» опубліковані на сторінках журналу «Київ» в №3-4,5-6 за 2019 р. Автор розповідає про видатного діяча українського національного руху кінця ХІХ–початку ХХ ст., доктора права, журналіста і видавця Кирила Трильовського – сподвижника Івана Франка в організації першої політичної партії в Галичині – Русько-Української Радикальної, що була пройнята духом відродження державності України. А особлива його заслуга в тому, що у 1900 р. було засноване громадсько-політичне товариство «Січ», яке стало частиною основи створення легіону «Українські Січові Стрільці» під час Першої світової війни. Кирило Трильовський багато зробив для пробудження національної свідомості селянських мас, зокрема, на Покутті (нині Івано-Франківська область).



Роман Святослава Праска «Сотенний Лис» (журнал «Дзвін» № 11 за 2018 р.) розповідає про зародження повстанського руху за волю українського народу в сорокових роках минулого століття на Рівненському Поліссі, адже це були роки боротьби з німецькими окупантами. Автор викладає своє бачення літопису народження Української Повстанської Армії, вважаючи її унікальним явищем. Він вважає, що немає у всесвітній історії і в українській теж, подібного цілком нелегально створеного високоорганізованого війська такої чисельності, яке десять років поспіль протистояло б в умовах глибокого підпілля загарбникам різних мастей.



Історична повість Семена Шнайдермана «Опришкова люлька» (журнал «Дзвін» №2 за 2019 р.) розкриває сторінку давньої історії України – про український рух карпатських опришків у XVIII ст. на чолі з легендарним Олексою Довбушем. Його називали «закарпатський Робін Гуд» за те, що він грабував панів та роздавав їхнє майно селянам протягом 8 років: з 1737р. до 1745р. У його 45-річній біографії багато подій, але не завжди легко відрізнити правду від вигадки, історичний факт від легенди. Автор повісті розповідає про одну із таких: одного разу Олекса Довбуш в Карпатських печерах нібито зустрів єврейського самітника – засновника хасидизму Ізраеля Бааль Шем Това. Яку роль зіграла ця зустріч у житті цих двох людей – розкаже повість.



Авторка історичного роману «Імператриця смуту» Лана Перлулайнен (журнал «Березіль» №3,4 за 2019 р.) виклала історію життя Маріанни Мнішківни, більше відомої як Марина Мнішек. Молодша донька польського магната Єжи Мнішка народилася у Старосамбірському районі (нині Львівська область) у 1588р. Щасливе дитинство і юність пройшли в батьківському замку. Замість обіцяного сімейного щастя доля пов'язала Марину з Першим і Другим (лже) Дмитріями, козацьким отаманом Іваном Заруцьким, зробила першою московською імператрицею і суперницею короля Речі Посполитої Зігмунда III Вази. І, зрештою, відібрала у Марини найдорожче – сина і, навіть, саме життя.